

navatel část pojistného připadající na zaměstnance pravidelně nesráží. Že by se tak dalo jen nahodile, stížnost nenamítá (srovn. nálezy Boh. A 9997/32 a 10.283/32). — —

Č. 12.725.

Živnostenské právo: * Jestliže majitel koncese na periodickou dopravu osob motorovými vozidly nepředloží po rozumu § 37 odst. 3 zákona č. 198/1932 Sb. do jednoho měsíce průkaz o splnění povinnosti stanovené v § 8 téhož zákona, zaniká jeho koncese již marným uplynutím této lhůty.

(Nález z 15. ledna 1937 č. 10.125/37.)

V ě c: Isabella Sch. v Bystrém Tuří proti rozh. min. obchodu z 10. února 1934 o zániku koncese k periodické autodopravě osob.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Zem. úřad v Užhorodě vyslovil výměrem z 10. května 1933, že st-lčina koncese k periodické autodopravě osob zanikla ve smyslu § 37 odst. 3 zákona č. 198/1932 Sb., ježto koncesionářka neprokázala koncesnímu úřadu, t. j. zem. úřadu v Užhorodě, ve lhůtě stanovené § 37 odst. 3 cit. zákona, že splnila všechny povinnosti vyplývající z tohoto zákona, zvláště z povinnosti pojištění povinného ručení (§ 8 cit. zákona), a dále z toho důvodu, že nemá schválený dopravní řad. Zemský úřad nemohl přihlédnouti k potvrzení centrálního inspektorátu pojišťovny »Securitas« v Užhorodě z 9. března 1933, ježto dle § 8 zákona č. 198/1932 Sb. k sjednání pojištění povinen je koncesionář, naproti tomu uvedený průkaz dosvědčuje pojištění pro jiné osoby než koncesionářku.

Tento výměr potvrdilo min. obchodu z důvodů rozhodnutí v odpor vzatého, k němuž poznamenalo, že již opožděný průkaz o uzavřeném pojištění vozidla se strany st-lky jako koncesionáře přivodilo ve smyslu § 37 odst. 3 zákona č. 198/1932 Sb. zánik koncese ze zákona. Min. obchodu nemá pak ani právní možnosti, aby prodloužením zákonné lhůty jednoměsíční tuto sankci odčinilo.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss:

Nař. rozhodnutí je založeno na právním názoru, že již zmeškání lhůty stanovené pro průkaz o uzavřeném pojištění vozidla se strany koncesionáře v § 37 odst. 3 zákona č. 198/1932 Sb. samo o sobě má za následek zánik koncese ze zákona a že tato zákonem vyslovená sankce je předpisem kogentním, jehož platnost nemůže býti ani dispozicí úřadu vyloučena. Stížnost uznává sice, že st-lka byla podle cit. zákona (§§ 8, 37 odst. 3) povinna během jednoho měsíce, počítajíc ode dne účinnosti zákona, t. j. do 31. ledna 1933, prokázati, že uzavřela pojištění ve smyslu § 8 odst. 1 téhož zákona, avšak poukazujíc na svoji neznalost znění tohoto zákona a okolnost, že okr. úřad ji 10. března 1933 zvláště vyzval k tomuto průkazu, uplatňuje názor, že nic nezmeškala, neprokázala-li toto pojištění ve lhůtě zákonem stanovené, jen když zachovala

lhůtu ve vyzvání úřadu vymezenou. Stížnost tudíž proti shora uvedenému právnímu názoru úřadu namítá, že sankce v § 37 odst. 3 cit. zákona stanovená v daném případě nemá místa následkem toho, že úřad stranu k předložení řečeného průkazu zvláště ještě vyzval a jí lhůtu k tomu poskytl, takže sankce zákona byla by nastala teprve tehdy, kdyby tomuto úřednímu vyzvání ve lhůtě jím stanovené nebyla byla vyhověla. Stížnosti nelze přisvědčiti.

Cit. zákon v dotčeném předpisu § 37 odst. 3 slovy jakoukoli pochybnost vylučujícími určuje, že dosavadní oprávnění zanikají, n e p r o k á ž e - l i jejich majitel do jednoho měsíce od účinnosti tohoto zákona § 8 cit. zákona požadované pojištění. Zákon tedy výslovně vyžaduje předložení průkazu pojištění, nestačí tedy pouhá existence pojištění, neboť zákon připíná zánik oprávnění již ke skutečnosti, že žádaný průkaz ve lhůtě jednoho měsíce od počátku účinnosti zákona počítané, tedy ve lhůtě, jejíž konečný den zákon sám jako nepohyblivý a neodsunutelný určuje, nebyl podán. Z cit. předpisu je nepochybná vůle zákona, aby po uplynutí řečené lhůty jednoho měsíce zanikla všechna dosavadní oprávnění, jejichž majitelé předepsaný průkaz o pojištění nepodali. Za tohoto stavu pak nesejde ani na tom, zda toto zmeškání lhůty stalo se zaviněně čili nic. Zákon nepřipustil v tom směru od uvedené své dispozice žádné výjimky. Právem proto žal. úřad vyslovil, že nemá ani právní možnosti, aby prodloužením řečené zákonné lhůty jednoměsíční uvedenou sankci zákona odčinil. Na tomto právním stavu nemohlo tedy nic změnit ani vyzvání okr. úřadu st-lkou dovolané, aby do 8 dnů předložila se zřetelem k ustanovením §§ 8, 13 a 37 zákona č. 198/1932 Sb. a § 7 vlád. nař. č. 36/1933 Sb. doklady tamže uvedené.

Ježto podle obsahu spisů i dle stížnosti je nesporno, že st-lka během zákonné jednoměsíční lhůty vůbec žádného průkazu nepodala, ob stojí výrok nař. rozhodnutí o zániku koncese st-lčiny již z tohoto důvodu. Pak odpadá však nutnost obírat se dále vývody stížnosti, zda průkaz o uzavřeném pojištění po zmíněné zákonné lhůtě předložený vyhovoval obsahem a formou požadavkům zákona, a zda může obstát ještě další důvod pro zánik koncese, úřadem uváděný, totiž nepředloženi schváleného dopravního řádu.

Č. 12.726.

Živnostenské právo. — Řízení před nss: I. Živnostenské společenstvo není legitimováno ke stížnosti proti udělení dispense od pracovního vysvědčení podle § 14 c) odst. 3 živn. řádu. — II. Proti udělení dispense podle § 14 c) odst. 2 živn. řádu je živnostenské společenstvo legitimováno namítati, že úřad založil na vadném řízení svůj úsudek o tom, že jsou zde okolnosti odůvodňující výjimečnost jeho opatření.

(Nález z 15. ledna 1937 č. 10.152/37.)

Prejudikatura: Boh. A 4152/24.

Věc: Společenstvo výrobců cementového zboží a umělého kamene v obvodu obchodní a živnostenské komory pro Cheb v Karlových Va-